

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

5. května 2022*

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Uložení konečného antidumpingového cla“

Ve věci C-718/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 28. prosince 2020,

Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, se sídlem v Huzhou (Čínská lidová republika), zastoupená K. Adamantopoulosem a P. Billietem, advokáty,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená M. Gustafssonem, P. Němečkovou a E. Schmidt, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení S. Rodin (zpravodaj), předseda senátu, L. S. Rossi a O. Spineanu-Matei, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Projednávaným kasačním opravným prostředkem se společnost Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (dále jen „Zhejiang“), která má sídlo v Číně, domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. října 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise (T-307/18, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:487), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/330 ze dne 5. března 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. 2018, L 63, s. 15), v rozsahu, v němž se jí týká.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 2 Rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80) schválila Rada Evropské unie Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), jež byla podepsána v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody uvedené v přílohách 1 až 3 této dohody, mezi nimiž se nachází i Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „Antidumpingová dohoda“).
- 3 Článek 18.3 Antidumpingové dohody zní:
„S výjimkou odstavců 3.1 a 3.2 se budou ustanovení této Dohody uplatňovat na šetření a přezkoumání existujících opatření, zahájená na základě žádostí, které byly předloženy v den nebo po dni, kdy pro Člena vstoupila v platnost Dohoda o WTO.“
- 4 Dne 11. prosince 2001 se Čínská lidová republika stala na základě Protokolu o přistoupení Čínské lidové republiky k WTO (dále jen „Protokol o přistoupení Číny k WTO“) členem WTO.
- 5 Článek 15 písm. a) a d) tohoto Protokolu stanoví:
„Článek VI [Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 11, dále jen „GATT z roku 1994“)], [Antidumpingová dohoda] a [Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (Úř. věst. 1994, L 336, s. 156)] se použijí v řízeních týkajících se dovozu čínského původu na území člena WTO v souladu s následujícími ustanoveními:
a) Za účelem určení srovnatelnosti cen na základě článku VI GATT z roku 1994 a Antidumpingové dohody dovážející člen WTO použije čínské ceny nebo náklady pro výrobní odvětví, které je předmětem šetření, nebo metodu, která není založena na přísném srovnání s domácími cenami nebo náklady v Číně, na základě těchto pravidel:
i) pokud výrobci, jichž se šetření týká, mohou jednoznačně prokázat, že při výrobě a prodeji obdobného výrobku platí v odvětví vyrábějícím tento výrobek podmínky tržního hospodářství, dovážející člen WTO použije za účelem určení srovnatelnosti cen čínské ceny nebo náklady pro výrobní odvětví, které je předmětem šetření;

- ii) dovážející člen WTO může použít metodu, která není založena na přísném srovnání s domácími cenami nebo náklady v Číně, pokud výrobci, jichž se šetření týká, nemohou jednoznačně prokázat, že při výrobě a prodeji obdobného výrobku platí v odvětví vyrábějícím tento výrobek podmínky tržního hospodářství.

[...]

- d) Jakmile [Čínská lidová republika] v souladu s vnitrostátním právem dovážejícího člana WTO prokáže, že je tržním hospodářstvím, ustanovení pododstavce a) budou zrušena za předpokladu, že vnitrostátní právo dovážejícího člana uvádí ke dni přistoupení kritéria tržního hospodářství. Platnost ustanovení pododstavce a) bodu ii) každopádně skončí [patnáct] let po datu přistoupení. Mimoto v případě, že [Čínská lidová republika] v souladu s vnitrostátním právem dovážejícího člana WTO prokáže, že v určitém výrobním odvětví nebo sektoru existují podmínky tržního hospodářství, ustanovení pododstavce a) týkající se hospodářství, které není tržním hospodářstvím, se již na toto výrobní odvětví nebo na tento sektor neuplatní.“

Unijní právo

Nařízení (EU) 2016/1036

- 6 Bod 3 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21), uvádí:

„S cílem zajistit řádné a transparentní uplatňování pravidel antidumpingové dohody [...] by měla být její ustanovení co nejvíce přejata do právních předpisů Unie.“

- 7 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Zjištění dumpingu“, v odst. 7 písm. a) a b) a v odstavcích 10 a 11 uvádí:

„7. a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za obdobné výrobky v Unii, která se v případě nutnosti náležitě upraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty. Kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, jsou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z Čínské lidové republiky, Kazachstánu a Vietnamu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem WTO ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí v souladu s odstavci 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo [a] prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

[...]

10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

[...]

11. S výhradou příslušných ustanovení o spravedlivém srovnání se existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle zjišťuje na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů do Unie nebo srovnáním jednotlivých běžných hodnot a jednotlivých vývozních cen do Unie za každý obchod. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů do Unie, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevylučuje výběr vzorku v souladu s článkem 17.“

- 8 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zjišťování újmy“, v odstavcích 2, 3, 5 a 6 stanoví:

„2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

- a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a
- b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování; rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie [...] účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.“

- 9 Článek 6 téhož nařízení, nadepsaný „Šetření“, v odstavci 8 uvádí:

„S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.“

- 10 Článek 11 nařízení 2016/1036, nadepsaný „Platnost, přezkum a vrácení cla“, v odstavcích 2 a 9 stanoví:

„2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcem v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky na trhu naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu.

V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

[...]

9. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.“

- 11 Článek 16 tohoto nařízení, nadepsaný „Inspekce na místě“, v odstavci 2 stanoví:

„Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, oznámí orgánům země vývozu názvy a adresy podniků, v nichž mají inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.“

- 12 Článek 18 uvedeného nařízení, nadepsaný „Nedostatečná spolupráce“, v odstavci 4 uvádí:

„Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.“

- 13 Článek 20 téhož nařízení, nadepsaný „Poskytování informací“, v odstavcích 2 a 4 uvádí:

„2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.“

[...]

4. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před zahájením řízení podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.“

- 14 Článek 22 tohoto nařízení, nadepsaný „Závěrečná ustanovení“, v bodě a) stanoví:

„Tímto nařízením není dotčeno použití:

a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Unií a třetími zeměmi“.

Prováděcí nařízení 2018/330

- 15 Prováděcí nařízení 2018/330, které bylo přijato na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036, zachovává antidumpingová cla, která byla původně uložena na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 ze dne 14. prosince 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2011, L 336, s. 6).

Skutečnosti předcházející sporu

- 16 Skutečnosti předcházející sporu, které jsou uvedeny v bodech 1 až 11 napadeného rozsudku, lze shrnout následovně.
- 17 Dne 14. prosince 2011 přijala Rada prováděcí nařízení č. 1331/2011, kterým mimo jiné uložila antidumpingové clo ve výši 56,9 % na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a vyrobených společnostmi uvedenými v příloze I tohoto nařízení, mezi něž patří společnost Zhejiang.
- 18 Dne 10. prosince 2016 zahájila Komise přezkumné řízení před pozbytím platnosti platných opatření podle čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 a dne 5. března 2018 přijala prováděcí nařízení 2018/330.
- 19 Šetření pravděpodobnosti přetrvávání nebo obnovení dumpingu se týkalo období od 1. října 2015 do 30. září 2016 (dále jen „období přezkumného šetření“), zatímco zkoumání trendů, které mají význam pro posouzení pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, se týkalo období od 1. ledna 2013 do konce období přezkumného šetření.
- 20 Během přezkumného řízení byli do vzorku vyvážejících výrobců vybráni dva čínští vyvážející výrobci, z nichž jedním byla společnost Zhejiang. Při analýze pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení dumpingu použila Komise Indii jako třetí zemi s tržním hospodářstvím (dále jen „srovnatelná země“) za účelem určení běžné hodnoty pro Čínu. Běžná hodnota byla určena na základě odpovědi, kterou indický vyvážející výrobce uvedl v dotazníku. Vývozní cena byla vypočtena podle čl. 2 odst. 8 nařízení 2016/1036 na základě vývozních cen dvou čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, které byly nebo mají být skutečně zaplacený prvním nezávislým odběratelem. Komise srovnala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku ve srovnatelné zemi s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku.
- 21 Po uvedeném přezkumu se vážené průměrné dumpingové rozpětí vypočítané Komisí pohybovalo pro oba čínské vyvážející výrobce zařazené do vzorku mezi 25 % a 35 %. Komise na základě toho dospěla k závěru, že dumping během období přezkumného šetření přetrvával. Komise kromě toho uvedla, že je velmi pravděpodobné, že by zrušení antidumpingových opatření mělo za následek významný čínský dumpingový dovoz. Komise měla dále za to, že výrobní odvětví Unie utrpělo v období přezkumného šetření podstatnou újmu a že zrušení antidumpingových opatření by se vší pravděpodobností vedlo k výraznému nárůstu čínského dumpingového dovozu za ceny, které se podbízejí cenám výrobního odvětví Unie.
- 22 Na základě uvedených zjištění dospěla Komise k závěru, že antidumpingová opatření uložená prováděcím nařízením č. 1331/2011 musí být zachována. Prováděcí nařízení 2018/330 tudíž ukládá antidumpingové clo ve stejných sazbách jako prováděcí nařízení č. 1331/2011.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 23 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 16. května 2018 podala společnost Zhejiang žalobu znějící na zrušení prováděcího nařízení 2018/330 v rozsahu, v němž se jí týká.

- 24 Na podporu této žaloby předložila společnost Zhejiang pět žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení jejího práva na obhajobu, druhý vychází z nedostatečného odůvodnění a zjevně nesprávných posouzení vyplývajících z použití metody srovnatelné země a výběru srovnatelné země, třetí vychází ze zjevně nesprávných posouzení vyplývajících z přijetí nesprávné kodifikace kontrolních čísel výrobku (PCN) pro dotyčný výrobek, čtvrtý vychází ze zjevně nesprávných posouzení stran stanovení dumpingového rozpětí, které se jí týká, a pátý vychází ze zjevně nesprávných posouzení při konstatování existence a pravděpodobnosti opakování újmy a z opomenutí Komise ověřit existenci příčinné souvislosti.
- 25 Tribunál napadeným rozsudkem zamítl uvedenou žalobu v plném rozsahu.
- 26 Na prvním místě Tribunál zamítl první žalobní důvod jako neopodstatněný.
- 27 Pokud jde o první část tohoto žalobního důvodu, jež vychází z nesdělení informací užitečných pro obhajobu zájmů společnosti Zhejiang a byla přezkoumána v bodech 90 až 131 napadeného rozsudku, Tribunál analyzoval postup Komise při stanovení dumpingového rozpětí. Tribunál přezkoumal všechny etapy tohoto postupu a měl za to, že Komise poskytla společnosti Zhejiang základní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě bylo doporučeno uložení konečných opatření, a že společnost Zhejiang mohla v tomto ohledu účelně vyjádřit své stanovisko. Tribunál z toho dovodil, že Komise použila vhodnou metodu k určení dumpingového rozpětí.
- 28 Pokud jde o druhou část prvního žalobního důvodu, jež vychází z neověření údajů poskytnutých indickým vyvážejícím výrobcem a byla přezkoumána v bodech 132 až 145 napadeného rozsudku, Tribunál zkoumal, zda se Komise nedopustila pochybení, když neověřila informace poskytnuté indickým vyvážejícím výrobcem a ostatní relevantní informace. Tribunál jednak uvedl, že neprovedení inspekce na místě u indického vyvážejícího výrobce bylo důsledkem jeho odmítnutí se takové inspekci podrobit, a s ohledem na čl. 16 odst. 2 nařízení 2016/1036 nelze tedy Komisi vytýkat, že neověřila údaje tohoto vyvážejícího výrobce, a dále uvedl, že společnost Zhejiang byla plně informována o tom, že uvedený vyvážející výrobce odmítl inspekci na místě. Pokud jde o výtku, která byla vznesena ve fázi repliky a vychází z toho, že Komise nevyloučila údaje indického vyvážejícího výrobce poté, co uznala, že uvedený výrobce přestal spolupracovat, Tribunál rozhodl, že tato výtku musí být odmítnuta jako nepřípustná, neboť nebyla vznesena ve fázi návrhu na zahájení řízení, a v každém případě zamítnuta jako neopodstatněná, jelikož žádná skutečnost neumožňuje mít za to, že Komise byla na základě čl. 18 odst. 6 nařízení 2016/1036 povinna nezohlednit údaje poskytnuté indickým vyvážejícím výrobcem. Tribunál mimoto konstatoval, že Komise zohlednila argumenty uplatněné společností Zhejiang, které se týkají existence rozdílů v nákladech spojených s rozdíly ve výrobních metodách, jakož i případného zahrnutí výrobků pro vojenské a jaderné použití do výpočtu dumpingového rozpětí, avšak rozhodla se je odůvodněným způsobem odmítnout.
- 29 Na druhém místě Tribunál zamítl druhý žalobní důvod jako neopodstatněný.
- 30 Pokud jde o první část druhého žalobního důvodu, která vychází z porušení čl. 22 písm. a) nařízení 2016/1036 a oddílu 15 písm. a) a d) Protokolu o přistoupení Číny k WTO a byla přezkoumána v bodech 155 až 162 napadeného rozsudku, Tribunál rozhodl, že se tohoto protokolu nelze dovolávat ke zpochybnění legality nařízení 2016/1036 a že je třeba rovněž odmítnout údajné porušení čl. 22 písm. a) nařízení 2016/1036. Pokud jde o druhou část uvedeného důvodu, jež vychází ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 a která byla přezkoumána v bodech 163 až 178 napadeného rozsudku, Tribunál ji zamítl jako

neopodstatněnou. Pokud jde o třetí část druhého žalobního důvodu, jež vychází z nedostatečného odůvodnění a byla přezkoumána v bodech 179 až 182 napadeného rozsudku, Tribunál ji rovněž zamítl jako neopodstatněnou.

- 31 Na třetím místě Tribunál zamítl třetí žalobní důvod jako neopodstatněný.
- 32 Pokud jde o první část třetího žalobního důvodu, jež vychází z nezohlednění rozdílů ve výrobních metodách při vypracování PCN a byla přezkoumána v bodech 193 až 203 napadeného rozsudku, Tribunál se zabýval metodou srovnání jednotlivých PCN a argumenty uplatněnými společností Zhejiang s cílem prokázat, že rozdíly ve výrobě musí mít vliv na totožnost nebo podobnost dotčených typů výrobků, a dospěl k závěru, že společnost Zhejiang pouze uplatnila nepodložená tvrzení. Co se týče druhé části tohoto žalobního důvodu, která vychází z nezohlednění rozdílů v používání výrobků při vypracování PCN a byla přezkoumána v bodech 204 až 210 napadeného rozsudku, Tribunál zkoumal argument společnosti Zhejiang týkající se případného zahrnutí výrobků k jadernému a vojenskému použití do kodifikace PCN a dospěl k závěru, že kodifikace přijatá Komisí v projednávané věci není založena na zjevně nesprávném posouzení. Pokud jde o třetí část tohoto žalobního důvodu, jež vychází z toho, že Komise neoprávněně odmítla známé nedostatky kodifikace PCN, a jež byla přezkoumána v bodech 211 až 215 napadeného rozsudku, Tribunál ji zamítl jako neopodstatněnou.
- 33 Na čtvrtém místě Tribunál v bodech 229 až 259 napadeného rozsudku zamítl čtvrtý žalobní důvod jako neopodstatněný, neboť společnost Zhejiang neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení dumpingového rozpětí.
- 34 Na pátém místě Tribunál rovněž zamítl pátý žalobní důvod jako neopodstatněný. Tribunál v tomto ohledu v bodech 262 až 271 napadeného rozsudku konstatoval, že společnost Zhejiang neprokázala, že se Komise dopustila pochybení, když konstatovala, že čínský dovoz způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie, a když nezažila antidumpingová šetření proti indickému dovozu.

Návrhová žádání účastnic řízení před Soudním dvorem

- 35 Společnost Zhejiang navrhuje, aby Soudní dvůr:
- primárně
 - zrušil napadený rozsudek v plném rozsahu,
 - vyhověl návrhovým žádáním, která předložila v žalobě před Tribunálem, a zrušil prováděcí nařízení 2018/330 v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky, a to v souladu s článkem 61 statutu Soudního dvora Evropské unie a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, nebo
 - podřídně

- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o důvodech, které před ním byly vzneseny, a
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

36 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný a
- uložil společnosti Zhejiang náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 37 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku společnost Zhejiang tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 116, 117, 118, 125, 126, 127, 131 a 139 napadeného rozsudku, když dospěl k závěru, že Komise navrhla, aby jí byly včas sděleny všechny základní skutečnosti a úvahy. Dále uvádí, že Tribunál z důvodu tohoto nesprávného právního posouzení rovněž zkreslil skutkový stav v bodech 91, 119, 125 a 126 napadeného rozsudku, když dospěl k závěru, že běžná hodnota bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli společnosti Zhejiang typu „pažnice a trubky používané při vrtné těžbě ropy nebo plynu, svařované“ byla stanovena s odkazem na PCN oznámená indickým vyvážejícím výrobcem.
- 38 Společnost Zhejiang v tomto ohledu tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil čl. 20 odst. 2 a 4 nařízení 2016/1036, a dopustil se tudíž nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že během přezkumného řízení jí Komise včas sdělila všechny základní skutečnosti a úvahy. Společnost Zhejiang uvádí, že čl. 20 odst. 2 a 4 nařízení 2016/1036 vyžaduje dostatečné zpřístupnění relevantních informací zúčastněným stranám, aniž ukládá důkazní břemeno jedné z těchto stran, a že k tomuto zpřístupnění musí dojít včas.
- 39 Podle společnosti Zhejiang mimoto z judikatury Soudního dvora vyplývá, že kvalifikovat zpřístupnění jako dostatečné umožňuje kvalita informací, spíše než počet zpřístupnění a možností slyšení poskytnutých zúčastněným stranám během antidumpingového šetření. Dodává, že z judikatury odvolacího orgánu WTO vyplývá, že zpřístupnění informací unijními orgány již bylo považováno za nedostatečné.
- 40 Zaprvé, ačkoli společnost Zhejiang nezpochybňuje seznam informací, které jí nebyly sděleny, jak je uveden v bodě 95 napadeného rozsudku, má za to, že na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v bodě 116 napadeného rozsudku, není schopna porozumět metodě, kterou Komise použila k výpočtu běžné hodnoty typů výrobků prodáváných na domácím trhu srovnatelné země, které jsou totožné nebo srovnatelné s typy výrobků prodáváných na vývoz z Číny do Unie, a zejména vyvážených typů výrobků bez odpovídajícího domácího prodeje ve srovnatelné zemi. Společnost Zhejiang v tomto ohledu uvádí, že Komise odmítla zpřístupnit PCN výrobcům z Indie, Spojených států a Unie z důvodu, že se jedná o důvěrné informace, přestože podle WTO takové informace důvěrné nejsou.

- 41 Zadruhé má společnost Zhejiang za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 118 napadeného rozsudku rozhodl, že bez ohledu na určení nejpodobnějšího typu výrobku, který má být porovnán za účelem určení běžné hodnoty vyvážených typů výrobků bez odpovídajícího domácího prodeje ve srovnatelné zemi, nelze toto určení běžné hodnoty považovat za chybné, jelikož k úpravě této běžné hodnoty byly použity vhodné koeficienty.
- 42 Zatřetí společnost Zhejiang zpochybňuje zjištění Tribunálu, podle kterých Komise nepředložila návrhy alternativní metody výpočtu, ale omezila se na uvedení prostých tvrzení a hypotéz. Společnost Zhejiang připomíná, že důkaz o existenci vhodnějších PCN nemůže být vyžadován od stran přezkumného řízení, a dále tvrdí, že vzhledem k nezveřejnění seznamu PCN nemohla Komise předložit lepší návrhy na úpravy nezbytné pro účely srovnání cen.
- 43 Začtvrté společnost Zhejiang uvádí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když v bodech 91, 118 a 126 napadeného rozsudku odkázal na šest PCN srovnatelné země s tím, že všechna pocházejí od indického vyvážejícího výrobce. Společnost Zhejiang je přitom toho názoru, že je nesporné, že tento vyvážející výrobce takové výrobky nevyrábí, a Tribunál si v bodě 125 napadeného rozsudku protiřečí, když tvrdí, že běžná hodnota uvedených výrobků byla určena na základě údajů poskytnutých výrobcí v Unii ohledně nejpodobnějšího typu výrobku.
- 44 Zapáté má společnost Zhejiang za to, že skutečnost, že Komise neověřila informace poskytnuté indickým vyvážejícím výrobcem, vedla k tomu, že tento výrobce mohl v antidumpingovém dotazníku uvést PCN, které nevyrábí ani neprodává. Společnost Zhejiang je mimoto toho názoru, že odkaz učiněný Komisí na „údaje výrobců v Unii“ nepředstavuje dostatečné zpřístupnění relevantních skutečností a úvah. Společnost Zhejiang konstatuje, že vzhledem k tomu, že Komise je povinna uplatnit kritérium „běžného obchodního styku“ před použitím prodejních cen pro účely určení existence dumpingu na základě článku 2 nařízení 2016/1036, zjištění Tribunálu učiněné v bodě 127 napadeného rozsudku, podle kterého Komise nebyla povinna toto kritérium uplatnit, je z právního hlediska nesprávné.
- 45 Zašesté má společnost Zhejiang za to, že okolnost, že jí Komise nezpřístupnila všechny základní skutečnosti a úvahy týkající se dumpingového rozpětí, lze vysvětlit rovněž tím, že indický vyvážející výrobce přestal spolupracovat a odmítl se podrobit ověření údajů, které Komisi poskytl. Společnost Zhejiang sice tvrdí, že byla informována o tom, že tento vyvážející výrobce odmítl inspekci na místě, avšak uvádí, že o nedostatečné spolupráci tohoto výrobce byla informována až dne 11. září 2018, kdy Komise předložila žalobní odpověď. Dále má za to, že Komise měla tuto nedostatečnou spolupráci posoudit ve světle článku 18 nařízení 2016/1036, který jí umožňuje nepřihlížet k informacím poskytnutým nespolupracujícími stranami a vycházet z nejlepších dostupných informací, aby neporušila její právo na obhajobu. Vzhledem k tomu, že absence spolupráce tohoto vyvážejícího výrobce nebyla společnosti Zhejiang známa až do fáze předložení žalobní odpovědi Komise, má za to, že nevznesla nový žalobní důvod, jak se Tribunál nesprávně domníval.
- 46 Komise zpochybňuje opodstatněnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 47 Na úvod je třeba nejprve připomenout, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Soudní přezkum takového posouzení tudíž musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel,

věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě se napadená volba provádí, a absence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo absence zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63 a citovaná judikatura).

- 48 Dále je třeba uvést, že unijní orgány musí při plnění své informační povinnosti jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotyčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení. Zúčastněným podnikům musí být v průběhu správního řízení každopádně umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (rozsudek ze dne 3. října 2000, Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 99 a citovaná judikatura).
- 49 Konečně i když nelze navrhovatelce uložit povinnost prokázat, že rozhodnutí Komise by bylo odlišné při neexistenci dotčeného procesního pochybení, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, protože by si tato strana mohla lépe zajistit obhajobu, kdyby nedošlo k tomuto pochybení, nic to nemění na tom, že existence pochybení týkajícího se práva na obhajobu může vést ke zrušení dotčeného aktu pouze, pokud existuje možnost, že z důvodu tohoto pochybení by správní řízení mohlo vést k jinému výsledku, a tím konkrétně porušit právo na obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 78 a 79 a citovaná judikatura).
- 50 První důvod kasačního opravného prostředku je třeba přezkoumat ve světle této judikatury.
- 51 V projednávaném případě je třeba uvést, že Tribunál na prvním místě v bodech 80 až 88 napadeného rozsudku připomněl relevantní ustanovení unijního práva a ustálenou judikaturu týkající se práva na obhajobu.
- 52 Na druhém místě Tribunál v bodech 91 až 94 napadeného rozsudku zkoumal metodu, kterou Komise použila při výpočtu dumpingového rozpětí společnosti Zhejiang. Tribunál tak v bodech 95 až 109 napadeného rozsudku připomněl výměny informací mezi Komisí a společností Zhejiang a v bodech 110 až 115 napadeného rozsudku připomněl vysvětlení, která Komise poskytla společnosti Zhejiang.
- 53 Na třetím místě dospěl Tribunál v bodě 117 napadeného rozsudku k závěru, že výtky uplatněné společností Zhejiang neumožňují konstatovat, že Komise porušila povinnost včas zpřístupnit všechny základní skutečnosti a úvahy. Tribunál zkoumal tyto výtky v bodech 118 až 130 napadeného rozsudku a uvedl důvody, proč mají být zamítnuty.
- 54 Zaprvé, pokud jde v tomto ohledu o výtku společnosti Zhejiang, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že povinnost stanovená v čl. 20 odst. 2 a 4 nařízení 2016/1036 byla splněna, ačkoli úplný seznam PCN a údajů o nákladech výrobců z Indie, Spojených států a Unie nebyl vypracován, je třeba konstatovat, že společnost Zhejiang neprokazuje, v čem spočívá nesprávný výklad nebo uplatnění judikatury Soudního dvora, která se týká ochrany důvěrných údajů a je připomenuta v bodech 85 a 86 napadeného rozsudku.

- 55 Společnost Zhejiang totiž pouze kritizuje závěr, k němuž dospěl Tribunál, aniž prokazuje, že Tribunál porušil judikaturu připomenutou v bodě 48 tohoto rozsudku, podle které musí unijní orgány jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotyčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení.
- 56 Společnost Zhejiang tím však ve skutečnosti žádá Soudní dvůr, aby svým vlastním posouzením skutkových okolností a důkazů nahradil posouzení provedené Tribunálem, takže tato výtku je v souladu s ustálenou judikaturou nepřipustná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 160 a citovaná judikatura).
- 57 Společnost Zhejiang kromě toho neprokázala, jak vyžaduje judikatura připomenutá v bodě 49 tohoto rozsudku, že Tribunál opomenul konstatovat procesní pochybení, ke kterému došlo ve správním řízení a které mohlo vést k jinému výsledku uvedeného řízení, čímž došlo ke konkrétnímu zásahu do jejího práva na obhajobu.
- 58 Zadruhé je třeba uvést, že z nesprávného výkladu napadeného rozsudku vychází výtku společnosti Zhejiang, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 118 uvedeného rozsudku konstatoval, že bez ohledu na určení nejpodobnějšího typu výrobku, který má být porovnán za účelem určení běžné hodnoty vyvážených typů výrobků bez odpovídajícího domácího prodeje ve srovnatelné zemi, nelze toto určení běžné hodnoty považovat za chybné, jelikož k úpravě této běžné hodnoty byly použity vhodné koeficienty.
- 59 Tribunál totiž v bodě 110 napadeného rozsudku konstatoval, že společnost Zhejiang byla informována o rozmezí běžné hodnoty pro každé PCN odpovídající PCN vyváženému do Unie, o rozmezí dumpingového rozpětí pro každé PCN vyvážené do Unie, o koeficientech založených na údajích výrobců v Unii a Spojených státech, které byly použity k určení běžné hodnoty PCN bez takové shody, jakož i o příkladu, jak byly tyto koeficienty použity. Tribunál dospěl k závěru, že tyto údaje jsou dostatečné – aniž je nezbytné zpřístupnit důvěrné údaje – k určení dumpingových rozpětí pro tato neshodná čísla PCN.
- 60 Podpůrně Tribunál v bodě 118 napadeného rozsudku konstatoval, že společnost Zhejiang nepodložila svá tvrzení, a že i kdyby se Komise dopustila pochybení při určení nejpodobnějšího typu výrobku, který má být porovnán, neznamená to nicméně, že určení běžné hodnoty bylo nesprávné, jelikož k úpravě běžné hodnoty dotčeného výrobku byly použity vhodné koeficienty.
- 61 Za těchto podmínek nelze mít za to, že se Tribunál dopustil v bodě 118 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení.
- 62 Zatřetí nemůže obstát argument společnosti Zhejiang, že Tribunál obrátil důkazní břemeno ohledně existence vhodnějších PCN, takže při nezveřejnění seznamu PCN nemohla Komise předložit lepší návrhy úprav nezbytných za účelem srovnání cen.
- 63 V tomto ohledu je třeba uvést, že uložení konečného antidumpingového cla Komisí neznamená, že řízení zahájené před unijními soudy za účelem zpochybnění tohoto antidumpingového cla není kontradiktorní. S výjimkou důvodů veřejného pořádku, které je soud povinen přezkoumat bez návrhu, jako je nedostatek odůvodnění napadeného aktu, náleží žalobci, aby vznesl důvody proti

tomuto aktu a na podporu těchto důvodů předložil důkazy (v omto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2017, Hansen & Rosenthal a H&R Wax Company Vertrieb v. Komise, C-90/15 P, nezveřejněný, EU:C:2017:123, bod 25 a citovaná judikatura).

- 64 Nelze mít tedy za to, že Tribunál obrátil důkazní břemeno ohledně existence vhodnějších PCN.
- 65 Začtvrté je třeba odmítnout výtku společnosti Zhejiang, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když v bodech 91, 118 a 126 napadeného rozsudku odkázal na šest PCN srovnatelné země s tím, že všechna pocházejí od indického vyvážejícího výrobce, i když tento výrobce takové výrobky nevyrábí, a dále v bodě 125 napadeného rozsudku tvrdil, že běžná hodnota těchto výrobků byla určena odkazem na údaje poskytnuté výrobcí v Unii pro nejpodobnější typ výrobku.
- 66 Je třeba připomenout, že tvrzené zkreslení skutkového stavu nebo důkazů musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení tohoto skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 117 a citovaná judikatura).
- 67 Dále je třeba uvést, že pokud navrhovatelka v rámci kasačního opravného prostředku tvrdí, že se Tribunál dopustil zkreslení důkazů, musí přesně označit důkazy, jež byly Tribunálem zkresleny, a prokázat pochybení v jeho analýze, která podle ní vedla Tribunál k tomuto zkreslení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. června 2010, Lafarge v. Komise, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 16 a citovaná judikatura).
- 68 Na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Zhejiang, Tribunál v tomto ohledu nekonstatoval, že všechna PCN ze srovnatelné země byla poskytnuta indickým vyvážejícím výrobcem. Tribunál totiž v bodech 91 až 126 napadeného rozsudku uvedl, že šest PCN ze srovnatelné země nebylo tímto vyvážejícím výrobcem prodáváno a že Komise použila nejpodobnější typy výrobků prodávané výrobcí v Unii a na tyto typy výrobků uplatnila vhodné koeficienty na základě výrobních nákladů výrobců v Unii a ve Spojených státech.
- 69 Zapáté výtku společnosti Zhejiang, podle které se Tribunál v bodě 127 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když opomenul konstatovat, že Komise byla povinna uplatnit kritérium „běžného obchodního styku“ před použitím prodejních cen za účelem určení existence dumpingu na základě článku 2 nařízení 2016/1036, je třeba považovat za zjevně neopodstatněnou.
- 70 V tomto ohledu je třeba uvést, že Tribunál správně konstatoval, že se ověření ziskovosti a reprezentativnosti prodejů výrobců v Unii, které je vyžadováno v čl. 2 odst. 4 a čl. 2 odst. 2 nařízení 2016/1036, vztahuje na prodej obdobných výrobků určených ke spotřebě na domácím trhu země vývozu, je-li tento prodej použit k určení běžné hodnoty. Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl dále za to, že tak tomu není v situaci, kdy byla běžná hodnota pro tyto typy výrobků, které indický vyvážející výrobce neprodává, početně zjištěna podle čl. 2 odst. 3 a 7 tohoto nařízení.
- 71 Zašesté nemůže obstát výtku společnosti Zhejiang týkající se nedostatečné spolupráce indického vyvážejícího výrobce, jakož i opomenutí Komise provést inspekci na místě a vyvodit důsledky z odmítnutí tohoto vyvážejícího výrobce spolupracovat.

- 72 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál v bodech 135 až 138 napadeného rozsudku konstatoval, že šetření ve třetích zemích podléhá souhlasu dotčených podniků, který v projednávané věci odmítl poskytnout indický vyvážející výrobce, a že společnost Zhejiang byla o uvedeném odmítnutí informována. Tribunál dále v bodě 139 uvedeného rozsudku rozhodl, že čl. 18 odst. 6 nařízení 2016/1036 byl uplatněn opožděně a každopádně z tohoto ustanovení nelze dovodit, že Komise byla povinna nezohlednit údaje poskytnuté indickým vyvážejícím výrobcem.
- 73 Tribunál se tím nedopustil žádného nesprávného právního posouzení. Z článku 16 odst. 2 nařízení 2016/1036 totiž výslovně vyplývá, že šetření, která může Komise provádět ve třetích zemích, podléhá souhlasu dotčených podniků. Tribunálu dále nelze vytýkat, že dospěl k závěru, že čl. 18 odst. 6 nařízení 2016/1036 není relevantní, jelikož z tohoto ustanovení nelze dovodit, že Komise byla povinna nezohlednit údaje poskytnuté indickým vyvážejícím výrobcem z důvodu, že odmítl spolupracovat.
- 74 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnut jako zjevně nepřipustný a zčásti zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 75 V druhém důvodu kasačního opravného prostředku společnost Zhejiang tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že legalitu unijních aktů přijatých podle čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 nelze zpochybnit s ohledem na Protokol o přistoupení Číny k WTO. Podpůrně se společnost Zhejiang domnívá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 představuje výjimku z čl. 2 odst. 1 až 6 tohoto nařízení. Společnost Zhejiang dále uvádí, že Tribunál se v bodech 154 a násl. napadeného rozsudku nevyjádřil k jejímu argumentu týkajícímu se nepřesných informací poskytnutých Komisí indickým vyvážejícím výrobcem, ačkoli tento argument náležitě vysvětlil v bodě 150 uvedeného rozsudku.
- 76 Společnost Zhejiang v tomto ohledu uvádí, že oddíl 15 písm. a) a d) Protokolu o přistoupení Číny k WTO pozbyl platnosti dne 11. prosince 2016, takže Čínská lidová republika od tohoto data nepodléhá použití pravidel „srovnatelné země“. V projednávané věci však oznámení Komise o zahájení řízení vstoupilo v platnost dne 12. prosince 2016, aniž se tento orgán vyjádřil k účinkům uplynutí lhůty stanovené v uvedeném protokolu. Společnost Zhejiang má za to, že po uplynutí přechodného období stanoveného v Protokolu o přistoupení Číny k WTO musí Unie za účelem určení běžné hodnoty pro čínské vyvážející výrobce obecně použít výrobní náklady a ceny na čínském domácím trhu. Podle společnosti Zhejiang se tím Tribunál dopustil v bodě 159 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 je výrazem úmyslu unijního normotvůrce zaujmout v této oblasti přístup, který je vlastní unijnímu právnímu řádu, a to i po přistoupení Čínské lidové republiky k WTO.
- 77 Pokud jde o kontrolu unijních aktů z hlediska práva WTO, má společnost Zhejiang za to, že první výjimka stanovená v rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186), a uvedená v bodě 157 napadeného rozsudku se uplatní v projednávané věci. Společnost Zhejiang v tomto ohledu uvádí, že čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 představuje výjimku ze základních pravidel pro určení dumpingu, a ačkoli toto ustanovení neodkazuje na Protokol o přistoupení Číny k WTO, mělo by být vykládáno v souladu s unijními právními předpisy. Uvedená výjimka

mimoto nemůže být podle jejího názoru uplatněna na dovozy z Číny po uplynutí platnosti tohoto protokolu, takže od data uplynutí platnosti uvedeného protokolu se musí na tyto dovozy vztahovat základní pravidla uvedená v čl. 2 odst. 1 až 6 nařízení 2016/1036. Dospívá k závěru, že se Tribunál dopustil v bodech 159 až 162 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když měl za to, že uvedená první výjimka není v projednávané věci použitelná.

- 78 Podpůrně společnost Zhejiang tvrdí, že čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 představuje povolenou výjimku z čl. 2 odst. 1 až 6 tohoto nařízení a odpovídajících ustanovení článku 2 Antidumpingové dohody, která je specificky povolena na základě použití Protokolu o přistoupení Číny k WTO a pouze v rozsahu, v němž zůstává v platnosti. Má tedy za to, že čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 představuje třetí výjimku z ustálené judikatury, podle které Dohoda o WTO a dohody uvedené v přílohách 1 až 3 této dohody v zásadě nepatří k normám, s ohledem na něž lze přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů. Společnost Zhejiang má rovněž za to, že Komise porušila čl. 22 písm. a) tohoto nařízení, jakož i tento protokol, články 2.1 a 2.2 Antidumpingové dohody a článek VI dohody GATT z roku 1994.
- 79 Společnost Zhejiang nesouhlasí s tím, aby Soudní dvůr nahradil odůvodnění, a má za to, že odůvodnění Komise je z právního hlediska nesprávné. Společnost Zhejiang v tomto ohledu uvádí, že když byla v září 2018 podána žádost o přezkum před pozbytím platnosti dotčených antidumpingových opatření, byla již Unie několik let vázána ustanoveními Antidumpingové dohody. Uvádí několik příkladů zahájení přezkumného řízení před pozbytím platnosti antidumpingových opatření v návaznosti na žádosti předložené Komisi po 11. prosinci 2016, v rámci kterých i nadále uplatňovala čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036.
- 80 Společnost Zhejiang mimoto dodává, že Tribunál neodpověděl na její argument týkající se výběru Indie jako srovnatelné země a nepřesností informací poskytnutých indickým vyvážejícím výrobcem a shrnutý v bodě 151 napadeného rozsudku.
- 81 Komise má především za to, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je zjevně neopodstatněný, a podpůrně se domnívá, že kdyby Soudní dvůr vyhověl druhému důvodu kasačního opravného prostředku, musel by nahradit odůvodnění, jelikož argumentace společnosti Zhejiang nemůže v žádném případě obstát.
- 82 Komise v tomto ohledu tvrdí, že argumentace společnosti Zhejiang vychází z nesprávného předpokladu týkajícího se použití *ratione temporis* relevantních pravidel WTO. Komise tvrdí, že každé pravidlo WTO přijaté po ukončení uplatňování oddílu 15 písm. a) bodu ii) Protokolu o přistoupení Číny k WTO se vztahuje pouze na šetření vycházející ze stížností, které byly podány po 11. prosinci 2016, tedy dni tohoto ukončení. Komise přitom zahájila přezkumné řízení před pozbytím platnosti dotčených antidumpingových opatření dne 10. prosince 2016 na základě žádosti podané dne 8. září 2011. Z článku 18.3 Antidumpingové dohody v tomto ohledu jasné vyplývá, že okamžikem, který má být zohledněn k určení rozhodného práva, je okamžik přijetí žádosti.

Závěry Soudního dvora

- 83 Pokud jde o Dohodu o WTO a dohody uvedené v přílohách 1 až 3 této dohody, z ustálené judikatury vyplývá, že tyto dohody s ohledem na svou povahu a strukturu v zásadě nepatří k normám, s ohledem na něž lze přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů (rozsudek ze dne 18. října 2018, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, bod 44 a citovaná judikatura).

- 84 Soudní dvůr v tomto ohledu konkrétně uvedl, že pokud by měl soulad unijního práva s pravidly WTO zajišťovat přímo unijní soud, zákonodárné nebo výkonné unijní orgány by byly zbaveny rozhodovacího prostoru, který mají podobné orgány obchodních partnerů Unie. Je totiž nesporné, že některé smluvní strany, mezi něž patří nejvýznamnější obchodní partneři Unie, vyvodily ve světle předmětu a cíle dohod uvedených v předchozím bodě právě ten závěr, že tyto dohody nepatří mezi normy, s ohledem na něž jejich soudní orgány přezkoumávají legalitu jejich pravidel vnitrostátního práva. Pokud by byl takový nedostatek reciprocit připuštěn, mohl by ohrozit rovnováhu při uplatňování pravidel WTO (rozsudek ze dne 18. října 2018, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, bod 45 a citovaná judikatura).
- 85 Pouze ve dvou výjimečných situacích, které se týkají vůle unijního normotvůrce omezit svůj rozhodovací prostor při uplatňování pravidel WTO, Soudní dvůr připustil, že unijnímu soudu přísluší přezkoumat případně legalitu unijního aktu a aktů přijatých k jeho provedení s ohledem na uvedené dohody nebo rozhodnutí Orgánu WTO pro řešení sporů, kterým se konstatuje porušení těchto dohod (rozsudek ze dne 18. října 2018, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, bod 47 a citovaná judikatura).
- 86 V první řadě jde o případ, kdy Unie zamýšlela splnit zvláštní závazek, který přijala v rámci dohod uvedených v bodě 83 tohoto rozsudku, a ve druhé řadě o případ, kdy dotčený unijní akt výslovně odkazuje na konkrétní ustanovení těchto dohod (rozsudek ze dne 18. října 2018, *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, bod 48 a citovaná judikatura).
- 87 S ohledem na tato kritéria je tedy třeba v projednávaném případě určit, zda může být platnost čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 zkoumána z hlediska Protokolu o přistoupení Číny k WTO.
- 88 Pokud jde o čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036, který se týká určení běžné hodnoty dovozu ze země bez tržního hospodářství, která je členem WTO, je třeba zaprvé připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že toto ustanovení je výrazem úmyslu unijního normotvůrce zaujmout v této oblasti přístup, který je vlastní unijnímu právnímu řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, *Komise v. Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 47 a 48).
- 89 Toto konstatování není zpochybněno skutečností, že bod 3 odůvodnění nařízení 2016/1036 uvádí, že pravidla antidumpingové dohody mají být „co nejvíce“ přejata do právních předpisů Unie. Tento výraz je totiž třeba chápat v tom smyslu, že i když unijní normotvůrce zamýšlel při přijetí tohoto nařízení zohlednit pravidla Antidumpingové dohody, neprojevil nicméně úmysl přistoupit k provedení každého z těchto pravidel v uvedeném nařízení. Závěr, že účelem čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 je splnit zvláštní závazky, které vyplývají z článku 2 Antidumpingové dohody, se tedy rozhodně nemůže opírat pouze o znění tohoto bodu odůvodnění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, *Komise v. Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 52).
- 90 Zadruhé ze samotného znění čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 vyplývá, že toto nařízení výslovně neodkazuje na konkrétní ustanovení Protokolu o přistoupení Číny k WTO.
- 91 Za těchto podmínek nelze Tribunálu vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 156 až 162 napadeného rozsudku konstatoval, že se tohoto protokolu nelze dovolávat ke zpochybnění platnosti prováděcího nařízení 2018/330.
- 92 Pokud jde dále o argumentaci společnosti Zhejiang, podle které Tribunál v bodě 154 napadeného rozsudku neodpověděl na argument společnosti Zhejiang týkající se výběru Indie jako srovnatelné země a nepřesností informací poskytnutých indickým vyvážejícím výrobcem, stačí v tomto ohledu

poznamenat, že povinnost uvést odůvodnění neukládá Tribunálu poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu, a že odůvodnění Tribunálu tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, pro které Tribunál nepřijal jejich argumenty, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj přezkum (rozsudek ze dne 26. března 2020, Larko v. Komise, C-244/18 P, EU:C:2020:238, bod 43 a citovaná judikatura).

- 93 Tribunál v projednávaném případě zkoumal tuto argumentaci, jakož i druhou a třetí část druhého žalobního důvodu v bodech 163 až 182 napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že Tribunál v bodě 181 napadeného rozsudku konstatoval, že z odůvodnění obsaženého v bodě 170 daného rozsudku jasně a jednoznačně vyplývají úvahy Komise, což společnosti Zhejiang umožnilo hájit svá práva a unijnímu soudu provést přezkum, je třeba mít za to, že Tribunál neporušil povinnost uvést odůvodnění, kterou má unijní soud.
- 94 Z toho plyne, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 95 Společnost Zhejiang tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 195, 196, 202, 203, 205, 206, 208, 209 a 211 napadeného rozsudku, když nesprávně uplatnil čl. 2 odst. 10 a 11 a čl. 11 odst. 9 nařízení 2016/1036.
- 96 Společnost Zhejiang v tomto ohledu uvádí, že článek 2 nařízení 2016/1036 je založen na zásadě spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny. Za tímto účelem má za to, že na základě čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení je třeba zohlednit rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny, a tudíž srovnatelnost cen. Dále uvádí, že podle čl. 11 odst. 9 uvedeného nařízení je Komise při všech šetřeních týkajících se přezkumu povinna v případě, že nedošlo ke změně okolností, postupovat stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení antidumpingového cla. Podle společnosti Zhejiang přitom tato povinnost podléhá podle článku 2 nařízení 2016/1036 povinnosti zajistit spravedlivé srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou.
- 97 Společnost Zhejiang tvrdí, že Komise uplatnila čl. 11 odst. 9 nařízení 2016/1036 k zamítnutí její žádosti o změnu struktury PCN s cílem zohlednit změnu okolností od původního šetření a že upozornila Komisi na chybné určení alfanumerických prvků PCN v rané fázi řízení. PCN použita Komisí podle jejího názoru vedla ke zkreslení cenových srovnání a nesprávnému pozitivnímu závěru o existenci dumpingu, jelikož nelze vyloučit, že Komise provedla nespravedlivé srovnání bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pro vojenské nebo jaderné účely s vývozem bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pro běžné obchodní užití ze strany společnosti Zhejiang.
- 98 Společnost Zhejiang tvrdí, že Tribunál v bodě 205 napadeného rozsudku neprávem tvrdil, že srovnatelný indický domácí prodej nezahrnuje zvláštní jakostní třídy oceli typicky používané pro zvláštní vojenské či jaderné výrobky, ačkoli výrobci v Indii, Spojených státech a Unii, kteří vyplnili dotazníky při přezkumném řízení, připustili, že vyrábějí bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli pro jaderné nebo vojenské použití z běžných jakostních tříd oceli. Společnost

Zhejiang navíc uvádí, že předložila místopřísežné prohlášení znalce, který na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v bodě 208 napadeného rozsudku, s dostatečnou přesností uvedl, že pro výrobu bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pro jaderné použití lze použít běžnou ocel, ačkoli prodejní cena a náklady jaderných výrobků jsou mnohem vyšší než prodejní cena a náklady běžných výrobků.

- 99 Společnost Zhejiang má jednak za to, že Komise nemohla na základě neověřených informací pocházejících od indického vyvážejícího výrobce dospět k závěru, že tento výrobce nevyrábí bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli pro jaderné nebo vojenské použití z běžných jakostních tříd oceli, když brožura tohoto vyvážejícího výrobce nevylučuje, že by takové výrobky mohl vyrábět. Dále tvrdí, že Komise na ni nemůže v žádném případě přenést důkazní břemeno ohledně takové možnosti. Společnost Zhejiang se mimoto domnívá, že Tribunál v bodě 207 napadeného rozsudku nesprávně vyložil její argumenty, které se netýkaly ceny výrobků, ale vyšších výrobních nákladů, které Komise zohlednila při stanovení koeficientů, které sloužily k úpravě běžné hodnoty v projednávané věci.
- 100 Společnost Zhejiang má dále za to, že nesprávná volba struktury PCN vedla k tomu, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. k) nařízení 2016/1036 již nebyla možná. Na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v bodě 195 napadeného rozsudku, má společnost Zhejiang za to, že prokázala, že se značné rozdíly ve výrobních nákladech odrážejí v prodejních cenách výrobků, takže úprava je nezbytná. Komise tedy podle jejího názoru nezohlednila změnu okolností, k níž došlo během přezkumného řízení, takže Tribunál tím, že nekonstatoval takové opomenutí, porušil jak judikaturu panelů a odvolacího orgánu WTO, tak rozsudek ze dne 19. září 2013, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada* (C-15/12 P, EU:C:2013:572), ve kterém se uvádí, že pokud metoda použitá při původním šetření není ve fázi přezkumu v souladu s článkem 2 nařízení 2016/1036, Komise je povinna již tuto metodu neuplatnit.
- 101 Komise zpochybňuje opodstatněnost třetího důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 102 V první řadě nelze souhlasit s argumentací společnosti Zhejiang, podle které se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nesprávně použil čl. 2 odst. 10 a 11 a čl. 11 odst. 9 nařízení 2016/1036.
- 103 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 11 odst. 9 nařízení 2016/1036 uvádí, že při všech šetřeních týkajících se přezkumu postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem mimo jiné na článek 2 téhož nařízení, stejným způsobem jako při původním šetření, které vedlo k uložení dotčeného antidumpingového cla.
- 104 Výjimka umožňující uniijním orgánům použít v rámci přezkumného řízení vedeného na základě čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036 metodu, která je odlišná od metody použité při původním šetření, jestliže se okolnosti změnily, musí být nezbytně předmětem striktního výkladu, jelikož odchylka nebo výjimka z obecného pravidla musí být vykládána restriktivně (rozsudek ze dne 19. září 2013, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 17 a citovaná judikatura).
- 105 Tribunál v bodě 202 napadeného rozsudku uvedl, že vzhledem k tomu, že se okolnosti nezměnily, Komise postupovala stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení antidumpingového cla, jak vyžaduje čl. 11 odst. 9 nařízení 2016/1036.

- 106 I když je zajisté na unijních orgánech, aby prokázaly, že se změnily okolnosti, za účelem použití jiné metody, než jaká byla použita při původním přezkumu (rozsudek ze dne 19. září 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, C-15/12 P, EU:C:2013:572, bod 18), nic to nemění na tom, že v projednávaném případě se Komise nedovolávala změny okolností ani neuplatnila odlišnou metodu.
- 107 Dále musí být rovněž odmítnuta argumentace společnosti Zhejiang, podle které Tribunál zkreslil skutkový stav, když konstatoval, že společnost Zhejiang neprokázala, že ceny trubek a dutých profilů vyráběných protažením za tepla a protlačováním (extruzí) za tepla zohledňují značné rozdíly ve výrobních nákladech, a dále konstatoval, že srovnatelný indický domácí prodej nezahrnuje zvláštní jakostní třídy oceli typicky používané pro zvláštní vojenské či jaderné výrobky.
- 108 Z písemností ve spise totiž zjevně nevyplývá žádné zkreslení skutkového stavu, jak vyžaduje judikatura připomenutá v bodě 66 tohoto rozsudku. Na prvním místě Tribunál v bodě 205 napadeného rozsudku odůvodnil odmítnutí tvrzení společnosti Zhejiang o údajné výrobě výrobků ze zvláštní jakostní třídy oceli indickým vyvážejícím výrobcem pro jaderné a vojenské použití s tím, že odkaz na brožuru tohoto výrobce, která obecně uvádí jaderný a vojenský sektor, nepostačuje k učinění závěru, že takové výrobky skutečně vyrábí. Tribunál dále konstatoval, že odkazy na výrobce v Unii a ve Spojených státech neumožňují podepřít tvrzení společnosti Zhejiang o výrobě takových výrobků v Indii.
- 109 Odkaz, který Tribunál učinil v bodě 207 napadeného rozsudku na „ceny“ namísto na „náklady“ výrobců ve Spojených státech, nezpochybňuje zjištění učiněná v bodech 205 a 206 daného rozsudku, takže je irelevantní.
- 110 Na druhém místě Tribunál, aniž se vyjádřil k přípustnosti místopřísežného prohlášení znalce, které společnost Zhejiang předložila v pozdní fázi řízení, dospěl v bodě 208 napadeného rozsudku k závěru, že uvedené prohlášení, které bylo formulováno obecně, nemůže zpochybnit jeho zjištění týkající se vlastností PCN.
- 111 Na třetím a posledním místě, pokud jde o údajné opomenutí Tribunálu zohlednit značné rozdíly ve výrobních nákladech, které se odrážely v prodejních cenách různých typů dotčených výrobků, z bodu 195 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál zaprvé konstatoval, že výrobní metody používané pro každý typ výrobku nejsou v zásadě relevantní, jelikož srovnávacím kritériem je typ konečného výrobku bez ohledu na výrobní metody použité k jeho výrobě.
- 112 Zadruhé Tribunál dospěl k závěru, že společnost Zhejiang před ním netvrdila ani neprokázala, že údajné rozdíly ve výrobních metodách měly vliv na totožnost nebo podobnost dotčených typů výrobků.
- 113 Z toho plyne, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnut jako zjevně nepřipustný a zčásti zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

K čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 114 Společnost Zhejiang tvrdí, že Tribunál se v bodech 230 až 232, 234, 236, 239, 241 a 245 až 251 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslení skutkového stavu, když opomenul konstatovat, že metoda použitá Komisí k určení koeficientů uplatňovaných na běžnou hodnotu bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli bez přímé vazby na vyvážené PCN je chybná a nezaručuje spravedlivou běžnou hodnotu pro společnost Zhejiang na základě článku 2 nařízení 2016/1036.
- 115 Zaprvé má společnost Zhejiang za to, že Tribunál v bodech 230 až 232 napadeného rozsudku porušil čl. 2 odst. 10 a 11 a čl. 20 odst. 2 a 4 nařízení 2016/1036, když stručně odmítl její argumenty týkající se podstatných nedostatků ve způsobu, jakým Komise vypočítala dumpingové rozpětí pro většinu výrobků společnosti Zhejiang vyvážených do Unie, které nebyly přímo srovnatelné s bezešvými trubkami a dutými profily z nerezavějící oceli prodávanými indickým vyvážejícím výrobcem na indickém domácím trhu.
- 116 Zadruhé má společnost Zhejiang za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslil skutkový stav, když v bodě 234 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise použila „doplňkové“ informace týkající se bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli typu „pažnic a trubek používaných při vrtné těžbě ropy a plynu“, u nichž byly jako základ pro určení běžné hodnoty použity prodeje výrobců v Unii. Podle společnosti Zhejiang byla Komise povinna použít kritérium „běžného obchodního styku“. Dále podle jejího názoru Komise tvrdila, že k určení běžné hodnoty těchto výrobků použila údaje poskytnuté výrobcí v Unii, aniž použila výraz „dodatečné“, takže má společnost Zhejiang za to, že Komise použila prodejní cenu konkrétního PCN v Unii. Komise nicméně podle společnosti Zhejiang uznala, že početně zjistila běžnou hodnotu uvedeného PCN, avšak nevysvětlila, jak postupovala. Společnost Zhejiang má za to, že čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036 stanoví hierarchii metod určení běžné hodnoty a neumožňuje použít „doplňkové“ informace. Dále se domnívá, že tyto výrazy, které jsou příliš obecné, by Komisi umožnily odchýlit se od různých možností uvedených v čl. 2 odst. 7 nařízení 2016/1036, které všechny odkazují na běžnou hodnotu, včetně početně zjištěné běžné hodnoty, a nikoli na neurčité prvky prodejních cen v Unii.
- 117 Zatřetí je společnost Zhejiang toho názoru, že Tribunál v bodě 236 napadeného rozsudku zkreslil skutkový stav stran použitím koeficientů výrobců v Unii a ve Spojených státech na prodejní ceny indického vyvážejícího výrobce. Společnost Zhejiang tedy tvrdí, že Komisi poskytla řadu důkazů – včetně místopřísežného prohlášení – prokazujících, že výrobní náklady bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli k jadernému nebo vojenskému použití jsou mnohem vyšší než výrobní náklady bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli k běžnému použití. Dochází tudíž k závěru, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když v bodě 239 napadeného rozsudku konstatoval, že se omezila na pouhá nepodložená tvrzení, když uvedla, že trubky a duté profily k jadernému nebo vojenskému použití s sebou nesou vyšší výrobní náklady než bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli k běžnému obchodnímu použití.
- 118 Začtvrté společnost Zhejiang tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když v bodě 241 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise měla při stanovení koeficientů, které se mají uplatnit, dvě možnosti a v rámci své široké posuzovací pravomoci se rozhodla nepoužít alternativní metodu, kterou společnost Zhejiang navrhla. Tribunál mimoto vyvodil v bodech 245 až 251 napadeného rozsudku nesprávné závěry. Podle společnosti Zhejiang bylo použití seznamu

nákladů a standardních cen výrobního odvětví Unie a Spojených států jediným způsobem, jak mohla Komise určit koeficienty, které nebudou nadhodnocené vyššími výrobními náklady – ve Spojených státech a Unii – na výrobu bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli k vojenskému nebo jadernému použití. Společnost Zhejiang poté, co připomněla různé činitele ovlivňující cenu PCN, tvrdí, že Komise svévolně a nesprávně nadhodnotila koeficienty týkající se kvality a konečné úpravy oceli, zatímco koeficienty použité Komisí se týkají rovněž rozdílů mezi PCN, pokud jde o vnější průměr, tloušťku stěny a řadu dalších prvků PCN, které nebyly Komisí vyloučeny při určení rozdílů v nákladech na kvalitu oceli a nákladech na konečnou úpravu. Společnost Zhejiang navrhuje správnou metodu umožňující konstatovat negativní dumping a uvádí, že nesprávná metoda uplatněná Komisí za účelem určení koeficientů měla dopad na minimálně dvě třetiny jejího celkového vývozu.

- 119 Komise zpochybňuje opodstatněnost čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 120 Na prvním místě je třeba uvést, že z bodů 230 a 231 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál odmítl argumenty společnosti Zhejiang směřující k prokázání chyby ve výpočtu dumpingového rozpětí pro většinu jejích vývozů do Unie z důvodu, že podle této společnosti nebyly tyto vývozy přímo srovnatelné s bezešvými trubkami a dutými profily z nerezavějící oceli prodávanými indickým vyvážejícím výrobcem na jeho domácím trhu v Indii.
- 121 Vzhledem k tomu, že tyto argumenty byly v podstatě založeny na stejném odůvodnění, jaké bylo uplatněno na podporu žalobního důvodu společnosti Zhejiang vycházejícího z porušení jejího práva na obhajobu, je třeba mít za to, že Tribunál se jejich odmítnutím nedopustil nesprávného právního posouzení.
- 122 Na druhém místě je třeba uvést, že společnost Zhejiang nesprávně vykládá bod 234 napadeného rozsudku.
- 123 V tomto bodě totiž Tribunál v reakci na argument společnosti Zhejiang, že Unie mohla být použita jako „srovnatelná země“, konstatoval, že Komise zvolila Indii jako srovnatelnou zemi a že „prodej výrobců v Unii u obou PCN uvedených [společností Zhejiang] byl použit pouze doplňkově“. Těmito slovy Tribunál pouze zdůraznil skutečnost, že Komise vycházela z údajů výrobců v Unii pouze u PCN, pro která neexistovala podobná PCN prodávaná indickým vyvážejícím výrobcem.
- 124 Pokud jde na třetím místě o argument společnosti Zhejiang týkající se použití kritéria „běžného obchodního styku“, je třeba uvést, že společnost Zhejiang v tomto ohledu neupřesnila body napadeného rozsudku, které jsou podle jejího názoru stíženy nesprávným právním posouzením, takže tento argument je ve fázi kasačního opravného prostředku nepřipustný.
- 125 Uvedený argument je každopádně neopodstatněný, jelikož čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení 2016/1036 neuvádí kritérium „běžného obchodního styku“.
- 126 Na čtvrtém místě je třeba odmítnout argument společnosti Zhejiang, podle kterého Tribunál zkreslil v bodě 236 napadeného rozsudku skutkový stav, když konstatoval, že Komise použila upravené ceny indického vyvážejícího výrobce pro vývozy bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli společnosti Zhejiang typu „pažnice a trubky používané při vrtné těžbě ropy a plynu“.

- 127 Na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Zhejiang, totiž Tribunál v tomto bodě konstatoval, že koeficienty byly určeny na základě výrobních nákladů výrobců ve Spojených státech nebo v Unii a byly použity na prodejní ceny indického vyvážejícího výrobce.
- 128 Tribunál dále odmítl argument společnosti Zhejiang, že dumpingové rozpětí většiny výrobků vyvážených touto společností vyplývá z údajů pocházejících ze Spojených států nebo Unie. V tomto ohledu konstatoval, že určení běžné hodnoty pro většinu výrobků společnosti Zhejiang vyvážených do Unie je založeno na údajích poskytnutých indickým vyvážejícím výrobcem a že skutečnost, že Komise použila koeficienty vypočítané na základě výrobních nákladů výrobců v Unii nebo ve Spojených státech za účelem úpravy běžné hodnoty nejpodobnějšího výrobku indického vyvážejícího výrobce, nemůže toto konstatování zpochybnit.
- 129 Na pátém místě je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 56 tohoto rozsudku odmítnout argument společnosti Zhejiang směřující proti bodu 239 napadeného rozsudku jako nepřipustný ve fázi kasačního opravného prostředku.
- 130 Vzhledem k tomu, že společnost Zhejiang zpochybňuje závěr Tribunálu, že její argumenty směřující k prokázání, že bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli pro jaderné nebo vojenské použití, byť jsou vyrobeny z běžné oceli, s sebou nesou vyšší výrobní náklady než výroba bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli k obchodnímu použití, nejsou podloženy, jakož i závěr, že odkaz na několik příloh neumožnil Tribunálu přesně určit žalobní důvody a uplatňované argumenty, aniž prokazuje, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, je totiž třeba mít za to, že společnost Zhejiang v podstatě usiluje o to, aby Soudní dvůr nahradil posouzení důkazů provedené Tribunálem svým vlastním posouzením.
- 131 Na šestém místě je třeba argument společnosti Zhejiang, podle kterého bylo použití seznamu nákladů a standardních cen výrobního odvětví Unie a Spojených států jediným způsobem, jak mohla Komise správně určit koeficienty, které měly být uplatněny, odmítnout jako neopodstatněný.
- 132 Tribunál se v tomto ohledu nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 241 a 242 napadeného rozsudku konstatoval, že přiměřenost úpravy a spravedlivost srovnání, ke kterému úprava založená na tomto odhadu vedla, nemohou být posuzovány ve světle existence či neexistence vhodnějších alternativních metod. Tribunál tak vysvětlil důvody, proč Komise nepoužila alternativní metody, a dospěl k závěru, že společnost Zhejiang neprokázala žádnou protiprávnost metody použité Komisí.
- 133 Na sedmém a posledním místě musí být zpochybnění bodů 245 až 251 napadeného rozsudku ze strany společnosti Zhejiang odmítnuto v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 56 tohoto rozsudku jako nepřipustné ve fázi kasačního opravného prostředku, jelikož v podstatě usiluje o to, aby Soudní dvůr nahradil posouzení důkazů provedené Tribunálem svým vlastním posouzením, aniž bylo prokázáno nesprávné právní posouzení či zkreslení.
- 134 Z toho plyne, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 135 Společnost Zhejiang uvádí, že se Tribunál dopustil v bodech 268 a 269 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když do svých závěrů o tom, jaký dopad má v Unii cenové podbízení u bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli společnosti Zhejiang, zahrnul ceny uplatňované výrobním odvětvím Unie u trubek a dutých profilů určených pro vojenské nebo jaderné použití, jakož i ceny bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli společnosti Zhejiang používané v celním režimu aktivního zušlechťovacího styku, a to v rozporu s čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 6 a čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036.
- 136 Společnost Zhejiang v tomto ohledu uvádí, že dovoz bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli z Číny do Unie se během přezkumného řízení snížil oproti dovozu z Indie. Poukázala tak na skutečnost, že ceny bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli uplatňované společností Zhejiang byly během téhož období nižší než ceny indického vývozu bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli do Unie. Společnost Zhejiang připomíná statistické údaje, podle kterých byly vývozní ceny čínských bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli vždy vyšší než vývozní ceny indických bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli vyvážených do Unie, a má za to, že se Komise dopustila pochybení, když své posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a pravděpodobného obnovení této újmy založila na cenovém podbízení uplatňovaném čínskými vývozci u bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli ve vztahu k cenám výrobního odvětví Unie. Tribunál, který toto posouzení potvrdil v bodě 267 napadeného rozsudku, se tak podle jejího názoru rovněž dopustil nesprávného právního posouzení.
- 137 Podle společnosti Zhejiang se Tribunál mimoto dopustil pochybení, když v bodě 269 napadeného rozsudku schválil přístup Komise, podle kterého dovoz z Indie nebo z jiných třetích zemí nebyl jediným činitelem, který způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu během období přezkumného šetření. Má za to, že tvrzení Tribunálu, podle kterého větší rozdíl uvedený společností Zhejiang vyplývá z nezohlednění ceny dovozu v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku, opomíjí skutečnost, že bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli společnosti Zhejiang podléhající režimu aktivního zušlechťovacího styku nikdy nebyly dováženy do Unie a nikdy nebyly propuštěny do volného oběhu na unijním trhu. Dovozuje z toho, že se Tribunál dopustil v bodech 268 et 269 napadeného rozsudku nesprávného právního posouzení, když do svých závěrů o cenovém podbízení zahrnul ceny uplatňované společností Zhejiang u bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli používaných v rámci celního režimu aktivního zušlechťovacího styku.
- 138 Komise zpochybňuje opodstatněnost pátého důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 139 Argument společnosti Zhejiang, podle kterého Tribunál neprávem dospěl v bodě 269 napadeného rozsudku k závěru, že dovoz z Indie nebo z jiných třetích zemí není jediným činitelem, který způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu během období přezkumného šetření, a její argumenty tudíž odmítl, nemůže obstát.

- 140 Tribunál totiž v bodech 267 až 269 napadeného rozsudku uvedl, že konstatování existence a pravděpodobnosti obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie vychází z úrovní cenového podbízení čínských dovozů a že Komise zohlednila indický dovoz v rámci různých faktorů příčinné souvislosti újmy. Tribunál mimoto zkoumal argumenty společnosti Zhejiang směřující ke zpochybnění uvedeného konstatování a tyto argumenty odmítl.
- 141 Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno žádné nesprávné právní posouzení ani zkreslení, je třeba konstatovat, že v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 56 tohoto rozsudku směřuje argumentace společnosti Zhejiang v podstatě k tomu, aby Soudní dvůr nahradil posouzení důkazů provedené Tribunálem svým vlastním posouzením, takže je nepřipustná ve fázi kasačního opravného prostředku.
- 142 Mimoto je třeba uvést, že argument společnosti Zhejiang, že Tribunál v bodě 269 napadeného rozsudku neprávem konstatoval, že větší rozdíl mezi cenou indického dovozu a cenou čínského dovozu, na který poukázala, vyplývá z nezohlednění cen dovozu v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku, i když tato společnost nikdy do Unie nedovážela bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli podléhající režimu aktivního zušlechťovacího styku, spočívá na nesprávném výkladu napadeného rozsudku.
- 143 V tomto ohledu je třeba uvést, že Tribunál v daném bodě neodkazoval na dovoz společnosti Zhejiang, ale na čínský dovoz obecně. Tribunál tak odmítl argument společnosti Zhejiang, že cena indického dovozu byla vždy „výrazně“ nižší než cena čínského dovozu, a konstatoval, že průměrná cena indického dovozu, byť nižší než průměrná cena čínského dovozu, byla během období přezkumného šetření s touto cenou na velmi podobné úrovni a větší rozdíl uvedený společností Zhejiang vyplývá z nezohlednění ceny dovozu v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku.
- 144 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že pátý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut, a i kasační opravný prostředek musí být proto zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 145 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 146 Vzhledem k tomu, že Komise v projednávané věci požadovala uložení náhrady nákladů řízení společnosti Zhejiang a tato neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Společnost Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Podpisy.